

Allâh Resûlü (s.a.v.)'in hadislerini himaye edebilmek için ilk rihleleri Sahâbe (r.a.e.) başlatmıştı. Cabir b. Abdullah (r.a.) tek bir hadisi almak için Medine'ye bir aylık mesafede olan Şam'a Abdullah b. Üneys (r.a.)'e gitti. İbn Hacer, Sahâbe'nin hadis muhafazasının kanıtlarından olan Cabir (r.a.)'in bu rihlesini kıymetlendirirken şöyle der: "Cabir b. Abdullâh'ın Abdullah b. Üneys'ten kendisine rivayet edilen hadisle iktifa etmeyip, onu bizzat Abdullah b. Üneys'ten dinlemek için kalkıp Şam'a gitmesi, Sahâbenin âl-i isnada verdiği önemi gösterir." Bu noktada Ebû'l-Âliye de şöyle der: "Biz Allâh Resûlü (s.a.v.)'in Ashâbı (r.a.e.)'den nakledilen hadisleri dinler, buna razı olmayıp kalkar onlara gider, bizzat hadisi kendilerinden alırdık. Münferit olarak ya da cemaat halinde hadisleri müzakere eder bu şekilde unutmaya engel olurduk." Ebû Hüreyre (r.a.) de geceyi üçe böler; üçte birinde namaz kılar, üçte birinde uyur, üçte birinde de Allâh Resûlü (s.a.v.)'in hadislerini okurdu.

Sahâbe (r.a.e.), tabiûn (r.a.e.)'e de hadisleri muhafaza noktasında kendi aralarında "müzakere" yapmayı önermiştir. Bu noktada Enes b. Malik (r.a.) öğrencilerine şöyle derdi: "Biz Allâh Resûlü (s.a.v.)'in huzurunda hadisi dinler, kalktığımızda da hıfz edene kadar onu tekrar ederdik." Nitekim Atâ b. Ebî Rebah da İbn Abbas (r.a.)'in konuyla alakalı şöyle dediğini rivayet etmektedir: "Benden bir hadis duyduğunuzda onu aranızda müzakere ediniz." Sahâbe (r.a.e.)'in hadis müzakeresi ve bu noktadaki telkinleri, tabiûn döneminde hadis halkalarının yaygınlaşmasına zemin hazırladı. Daha sonra ise, hadisin sahihini zayıf ya da mevzusundan ayıran, senet-metin tahlili yapan muhaddisler geldi. Allâhü Te'âlâ bir sevki ilahîyle Kur'an-ı Kerîm gibi Sünnet'i de muhafaza edecek bir neslin yetişmesi için sebepler halk etti.

(Kur'ân-ı Kerîm Müdâfaası, 234-235.s.)